Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

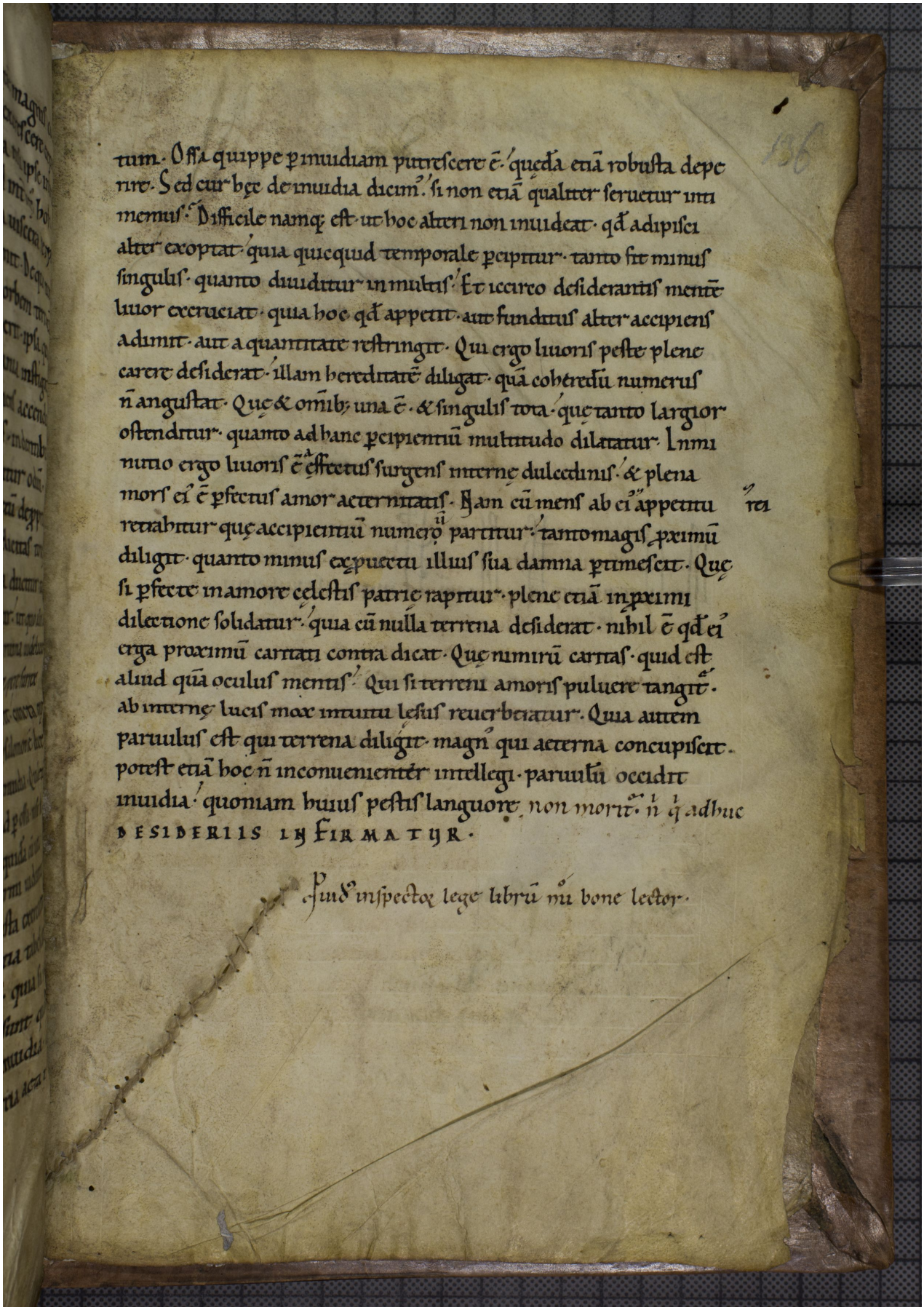

136

tum. Ossa quippe p̃ inuidiam putrescere ē. quēdā etiā robusta depe
rire. Sed cur hēc de inuidia dicim̄. si non etiā qualiter seruetur inti
memus. Difficile namq; est. ut hoc alteri non inuideat. qd̄ adipisci
alter exoptat. quia quicquid temporale p̃cipitur. tanto fit minus
singulis. quanto diuidtur in multis. Et iccirco desiderantis mentē
liuor excruciat. quia hoc qd̄ appetit. aut fundtus alter accipiens
adimit. aut a quantitate restringit. Qui ergo liuoris peste plene
carere desiderat. illam hereditatē diligat. quā coheredū numerus
n̄ angustat. Quē & omib; una ē. & singulis tota. quē tanto largior
ostendtur. quanto ad hanc p̃cipientū multitudo dilatatur. Inmi
nuto ergo liuoris ē effectus surgens interne dulcedinis. & plena
mors ei ē p̃fectus amor aeternitatis. Nam cū mens ab ei appetitu rei
retrahitur. quē accipientū numero partitur. tanto magis p̃ximū
diligit. quanto minus expuerti illius sua damna p̃timescit. Quē
si p̃fecte in amore celestis patrie raptur. plene etiā in p̃ximi
dilectione solidatur. quia cū nulla terrena desiderat. nihil ē qd̄ ei
erga p̃ximū caritati contra dicat. Quē mirū caritas. quid est
aliud quā oculus mentis. Qui si terreni amoris puluere tangit.
ab interne lucis mox intuitu lesus reuerberatur. Qua autem
paruulus est qui terrena diligit. magn̄ qui aeterna concupiscit.
potest etiā hoc n̄ inconuenienter intellegi. paruulū occidit
inuidia. quoniam huius pestis languore non moritur. in q̄ adhuc
DESIDERIIS INFIRMATUR.

Quod inspecto lege librū mu bone lector.